

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.541 van 27 juni 2002
in de zaak A. 117.526/VII-25.932.**

In zake : Julia ENNEKENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. DE PRETER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tussenkommende partij :

René VAN ESPEN,
wonende te BEGIJNENDIJK,
Hannekensstraat 61.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Julia ENNEKENS op 1 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 17 december 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 21 juni 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende, eensdeels, het verlenen aan René VAN ESPEN van de vergunning voor de exploitatie van een tankstation, gelegen aan de Ernest Claesstraat 113 te Scherpenheuvel-Zichem, en, anderdeels, weigering van de vergunning om op dezelfde locatie een car-wash, een L.P.G.-station en een grondwaterwinning te exploiteren, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit integraal wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER, die verschijnt voor de verzoekster, van advocaat N. DECLERCQ die, loco advocaat B. STAELENS, verschijnt voor de verwerende partij en van de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat René VAN ESPEN, houder van de bestreden milieuvergunning, met een verzoekschrift van 22 maart 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 9 februari 2001 dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een aanvraag in voor de exploitatie van een tankstation en car-wash, gelegen aan de Ernest Claesstraat 113 te Scherpenheuvel-Zichem.

Tot het voorwerp van de aanvraag behoort in concreto :

- het lozen van 0,1 m³/dag huisafvalwater in een ingebuisde baangracht;

- het lozen van 1,5 m³/u, 10 m³/dag en 2.700 m³/jaar bedrijfsafvalwater in een ingebuisde baangracht;
- een car-wash voor het wassen van maximaal 100 voertuigen per dag;
- een luchtcompressor met een vermogen van 5 kW;
- een ondergrondse opslagtank voor LPG met een inhoud van 9.800 liter voor de uitbating van een LPG-station;
- een opslag van 50.000 liter benzine in een ondergrondse gecompartmenteerde dubbelwandige houder;
- een opslag van 10.000 liter petroleum in een ondergrondse dubbelwandige houder;
- een opslag van 50.000 liter diesel en 15.000 liter stookolie in een ondergrondse gecompartmenteerde dubbelwandige houder;
- 2 multipompen met ieder 8 verdeelslangen en 1 aparte pomp met 2 slangen;
- een opslag van 1.000 liter diverse onderhoudsproducten voor motorvoertuigen in verpakkingen van maximaal 25 liter inhoud voor de verkoop in de shop;
- een grondwaterwinning met een opgepompt debiet van 2.500 m³ per jaar.

2.2. Naar aanleiding van de aanvraag wordt een openbaar onderzoek georganiseerd, dat 32 bezwaarschriften oplevert.

2.3. Met een besluit van 21 juni 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt de gevraagde vergunning gedeeltelijk verleend.

De vergunning voor het tankstation en de daarop betrekking hebbende onderdelen van de aanvraag wordt verleend voor een termijn van twintig jaar.

De vergunning wordt daarentegen geweigerd voor wat betreft de car-wash, de LPG-installatie en de grondwaterwinning.

2.4. Tegen het voormeld besluit wordt administratief beroep ingesteld zowel door de tussenkomende partij als door derden-belanghebbenden :

- a. De tussenkomende partij, aanvrager van de vergunning, stelt bij de Vlaamse regering beroep in tegen de weigering in eerste aanleg van de LPG-installatie.
- b. Met een op 7 augustus 2001 gedagtekend schrijven, nadien aangevuld met een schrijven van 29 augustus 2001, tekent de v.z.w. NATUURRESERVATEN beroep aan.

De milieuvereniging laat onder meer het volgende gelden :

“1. Het gebouw zou worden opgetrokken in een woongebied met landelijk karakter (dat grenst aan een natuurgebied en -reservaat (N-, R-gebied)), grenzend aan een landbouwzone met ecologische waarde op het gewestplan. Woongebieden met landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven... De woongebieden moeten stroken met het plaatselijk landelijk karakter... Om reden van goede ruimtelijke ordening dient de bouwdiepte die in functie van de weg werd voorzien zoveel mogelijk beperkt te blijven. Een bouwdiepte van 50 m is een maximum. (Het huidige gebouw ligt gedeeltelijk in de landbouwzone). De exploitatie van een tankstation op deze locatie druist dus volledig in tegen het decreet op de ruimtelijke ordening”.

- c. Op 9 augustus 2001 stellen de verzoekster en Marita NUYTS-COLIN, beiden woonachtig in de onmiddellijke omgeving van de betrokken inrichting, beroep in. In het beroepsschrift worden de volgende bezwaren tegen de exploitatie uiteengezet:

“De locatie waar de exploitatie zal worden gevestigd kan worden omschreven als een kleine groepering van landelijke woningen, volledig omringd door een uitgestrekt natuurgebied, met enkel nog bijkomend een landschappelijk waardevol agrarisch gebied aan de oostkant. Gelet op de bijzondere ligging past het niet om op die locatie een benzinestation te voorzien. Het is geenszins zo dat het hier louter gaat om een “inrichting langs een drukke verbindingsweg, net buiten het dorpscentrum”. Deze passage in het besluit van de bestendige deputatie wekt de indruk dat de bestendige deputatie van mening was dat de omgeving een soort uitloper was van de dorpskern. Dit is niet correct. De inrichting is gelegen in een strook landelijk woongebied, gelegen aan het kruispunt van twee wegen. Deze strook landelijk woongebied ligt tussen twee dorpskernen in. Men kan onmogelijk stellen dat deze strook ligt “net buiten de dorpskern”, die immers pas 500 meter verder, voorbij de brug over de Demer, een aanvang neemt.

Daarbij moet worden opgemerkt dat het hier geenszins gaat om het verder uitbaten van een bestaand servicestation : op de bewuste locatie is nooit een servicestation geweest, en dit in tegenstelling tot wat de beslissing van de bestendige deputatie lijkt te stellen.

Er kan ook worden opgemerkt dat het servicestation op een bijzonder kwetsbare locatie wordt ingeplant. Het, ondanks de zuivering in de KWS afscheider, wel degelijk vervuilde afvalwater stroomt zowat onmiddellijk het natuurgebied de Demerbroeken binnen. De vaststelling dat er zeer strenge normen gelden voor de lozing van mogelijk bezoedeld regenwater dat op de tankpiste terechtkomt, volstaat misschien in een normale situatie, doch geenszins indien, zoals hier het geloosde afvalwater onmiddellijk in een natuurgebied terechtkomt.

De thans vergunde inrichtingen zijn, voor zover kan worden opgemaakt uit de plannen gevoegd bij de vergunningsaanvraag, gelegen in een landelijk woongebied. De carwash en de grondwaterinstallatie werden -terecht- geweigerd gelet op hun ligging in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Luidens artikel 5.1.0. van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1971 zijn de woongebieden bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor zover deze taken van bedrijf omwille van redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische gebieden.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Het Inrichtingsbesluit voert zo een driedubbele toets in : de aangevraagde inrichting dient vooreerst te vallen onder de termen “handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf”, de inrichting moet bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, en de inrichting moet verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De verzoekende partijen stellen vast dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze aanduidt hoe een vergunning voor een servicestation op die locatie verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, die uitsluitend bestaat uit vrijstaande woningen, met uitsluiting van elk ander gebruik. Er wordt al evenmin met enig woord gerept over de bestaanbaarheid.

Enkel al om die reden kan de vergunning niet worden verleend.

Daarnaast moet er worden gezegd dat de bestreden vergunning op geen enkele wijze rekening houdt met de toegang die tot de inrichting zal worden genomen. De afdeling Wegen van het Vlaamse Gewest legt in principe op dat opritten en afritten materieel gescheiden dienen te zijn. Er dient voor te worden gezorgd dat het materieel onmogelijk is het terrein op een andere wijze op of af te rijden. Dit is in deze niet het geval.

Tenslotte moet er worden gezegd dat de opslagcapaciteit bijzonder groot is.

Een opslagcapaciteit van 50.000 liter, in drie verschillende tanks, kan als groot (maar niet enorm groot) worden beschouwd.

Vreemder is de opslagcapaciteit voor maar liefst 50.000 liter diesel, hetgeen bijzonder veel is.

Tenslotte kan zich de vraag stellen waarom de aanvrager een opslag van 15.000 liter stookolie nodig heeft. Voor eigen gebruik is dit veel, en het valt niet in te zien waarom de aanvrager dit nodig heeft voor beroepsdoeleinden. Hetzelfde kan gezegd worden voor de opslag van 10.000 liter petroleum”.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- a. De afdeling water adviseert op 6 augustus 2001 gunstig over “een grondwaterwinning bestaande uit een put met een maximale diepte van 75 meter in het zand van Diest (HCOV-code 0252) met een debiet van 10 m³/dag en 2500 m³/jaar”.
- b. De afdeling natuur adviseert op 9 augustus 2001 ongunstig over het door de tussenkomende partij ingestelde beroep. Daarenboven is het adviesverlenend bestuur van oordeel dat “ook de uitbating van een tankstation met vergunning voor het lozen van 200 m³ afvalwater per jaar niet thuishoort in een overstroombaar gebied”.
- c. Op 13 augustus 2001 verleent de Vlaamse Milieumaatschappij gunstig advies over de lozingsaspecten van de aanvraag. In dat advies wordt enkel het door de exploitant ingestelde beroep vermeld.
- d. Over de stedenbouwkundige aspecten van de zaak brengt de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 19 september 2001 het volgende advies uit :

“Volgens het gewestplan Aarschot-Diest (K.B. van 7 november 1978) is de inrichting deels gelegen in een woongebied met landelijk karakter (artikel 6.1.2.2. van het K.B. van 28 december 1972) (een 50 meter diepe strook vanaf de voorliggende weg) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (artikel 11.4.1. en 15.4.6.1. van het K.B. van 28 december 1972).

Voor de plaats in kwestie bestaat er geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

De afdeling R.O.H.M. Vlaams-Brabant deelt mij mee dat op 23 februari 2001 een negatief advies werd uitgebracht op een verzoek tot het verstrekken van een stedenbouwkundig attest nr. 2.

Bijgevolg brengt de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen voor de aanvraag volgend advies uit :

- het gedeelte van de inrichting gelegen in het woongebied met landelijk karakter wordt gunstig geadviseerd.
- het gedeelte van de inrichting gelegen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt ongunstig geadviseerd, omwille van de onverenigbaarheid van de inrichting met de voor het terrein geldende planologische voorschriften”.

- e. Op 19 september 2001 wordt door de afdeling milieuvergunningen voorgesteld om de beroepen ongegrond te verklaren en het beroepen besluit te bevestigen.
- f. Door de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt op 9 oktober 2001 eveneens voorgesteld om de beroepen ongegrond te verklaren en het beroepen besluit te bevestigen.

2.6. Met het bestreden besluit van 17 december 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw worden de beroepen ingesteld tegen het besluit van 21 juni 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit, waarbij de gevraagde vergunning gedeeltelijk wordt verleend, integraal bevestigd.

Dit besluit steunt op de volgende motivering :

“(…)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in woongebied met landelijk karakter (een 50 m diepe strook vanaf de weg) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 november 1978;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is op een afstand van :

- circa 650 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- circa 1300 m van een woonuitbreidingsgebied;
- circa 750 m van een recreatiegebied;
- circa 1100 m van een parkgebied;
- circa 200 m van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde;
- circa 150 m van een natuurgebied;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp

van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, enerzijds verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, voor het gedeelte van de inrichting gelegen in het woongebied met landelijk karakter en anderzijds onverenigbaar voor het gedeelte van de inrichting gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat de visuele inpassing gebeurd is bij het verlenen van de bouwvergunning; dat in verband met de bouwvergunning in opdracht van Mevrouw ENNEKENS een procedure tot schorsing en vernietiging loopt bij de Raad van State;

Overwegende dat in tegenstelling tot wat valt te lezen op pagina 7 van het beroepen besluit, de vergunning wordt verleend 'voor het verder uitbaten en veranderen van een tankstation', het hier wel degelijk om een nieuwe inrichting gaat; dat dit is recht gezet in een erratum van 24 juli 2001;

Overwegende dat het beroep van de exploitant zich enkel richt tegen het niet vergunnen van de LPG-installatie; dat bijgevolg er van uit wordt gegaan dat deze zich neerlegt bij de weigering in eerste aanleg van de vergunning voor de car-wash en de grondwaterwinning;

Overwegende dat het beroep van de v.z.w. NATUURRESERVATEN en het beroep door derden zich richten tegen de uitbating van het tankstation met LPG-installatie op zich;

Overwegende dat het perceel een rechthoekige vorm heeft met straatbreedte van 31 m en een diepte van 85 m; dat zowel op het linker als het rechter aanpalend perceel een woning op circa 3 m van de perceelgrens staat; dat de voorkant van het perceel paalt aan de drukke verbindingsweg Averbode-Zichem; dat zich binnen een straal van 100 m zo'n 15 woningen bevinden;

Overwegende dat de exploitatie gevestigd zal worden in een kleine groep landelijke woningen volledig omringd door een uitgestrekt natuurgebied, met enkel een landschappelijk waardevol agrarisch gebied aan de oostkant; dat een natuurgebied met wetenschappelijke waarde zich situeert op een afstand van 200 m van de inrichting;

Overwegende dat voor wat betreft het gedeelte weigering van de vergunning van de LPG-tank gesteld kan worden dat de aangevraagde ondergrondse dubbelwandige opslag voor 9.800 liter LPG voldoet aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 (afstandsregels) betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakte handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders en gewijzigd bij latere koninklijke besluiten; dat de aangevraagde LPG verdeelinstallatie voldoet aan de bepalingen van titel II van het Vlarem; dat de aangevraagde indelingsrubrieken niet vallen onder de toepassing van artikel 8 § 1 van titel I van het Vlarem, waarbij een veiligheidsrapport is vereist;

Overwegende dat LPG een zeer brandbaar gas is dat onder druk in vloeibare vorm wordt opgeslagen; dat dit een risico op brand en explosie met zich meebrengt bij onzorgvuldig werken of lekkages;

Overwegende dat de exploitant overeenkomstig artikel 5, § 2, 11°, e) en f) van titel I van het Vlarem in de milieuvergunningsaanvraag moet vermelden welke voorziene maatregelen hij gaat treffen om het algemene effect van de emissies en de risico's op het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken en dit zowel voor geluid, trillingen, stralingen, lucht- bodem- en waterverontreiniging als voor het gevaar voor de mens buiten de inrichting en het leefmilieu; dat voor tankstations onder andere de veiligheid een belangrijke rol speelt bij de opslag en het afleveren van met name LPG; dat minimale afstanden ten opzichte van woningen en constructieve eisen met betrekking tot scheidingswanden, plafonds en vloeren eveneens de veiligheid vergroten;

Overwegende dat in de milieuvergunningsaanvraag onvoldoende wordt aangetoond, eventueel geattesteerd door een erkend VR-deskundige, dat de aangevraagde exploitatie van een ondergrondse dubbelwandige LPG-houder voor 9.800 liter en een bijhorende brandstofverdeelinstallatie met verdeelslang voldoende

waarborgen biedt om de externe veiligheidsrisico's voor brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen of te beperken;

Overwegende dat in de onmiddellijke omgeving van de inrichting zich een 15-tal woningen bevinden; dat de dichtste woning zich op 10 m bevindt; dat volgens de Nederlandse wetgeving 'Besluit LPG-tankstations' de minimale afstand tussen enerzijds een externe woning en het vulpunt en de opstelplaats van de tankwagen 80 m moet bedragen; dat hierdoor wordt bevestigd dat het risico voor de meest nabijgelegen woningen onaanvaardbaar groot is;

Overwegende dat het met koolwaterstoffen vervuilde hemelwater afkomstig van de tankpiste eerst doorheen een KWS -afscheider met coalescentieafscheider wordt gestuurd alvorens te worden geloosd in een ingebuisde baangracht; dat het huishoudelijk afvalwater afkomstig is van de sanitaire installaties en via een septische put in dezelfde baangracht terechtkomt die uitmondt in de Zwartebeek (viswaterkwaliteit) en dat volgens het Investeringsprogramma van 1999 via de geplande collector Averbode en de bestaande collector Zichem deze baangracht zal worden aangesloten worden op de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie Zichem;

Overwegende dat de Zwartebeek uitmondt in de Leigracht die midden doorheen het natuurreserveaat de Demerbroeken loopt; dat bij hevige regenval de Leigracht sterk gezwollen staat en het water van de zijriviertjes zoals de Zwartebeek niet goed meer afvoert; dat het geloosde afvalwater na doorgang doorheen de KWS afscheider met coalescentieafscheider geschikt is om te lozen op oppervlaktewater; dat bijgevolg de kans op verontreiniging klein is;

Overwegende dat de bedrijfsterreinen te midden van het 23ste vogelrichtlijngebied Demervallei liggen dat werd afgebakend door de Europese Gemeenschap op 2 april 1979 en door de Vlaamse regering werd aangeduid op 17 oktober 1988; dat aan de overkant van de weg zich een EG - Habitatrictlijn-gebied 'Demervallei ten Oosten van Aarschot' (gebied nr. 13) bevindt; dat deze Europese Richtlijn 92/43/EEG (Habitatrictlijn) het behoud van de biodiversiteit tot doel heeft en naar de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna die hiervan deel uitmaken; dat het effect van de uitbating van het tankstation zo als het nu voorligt als aanvaardbaar kan worden beschouwd voor wat betreft het effect van deze 2 gebieden en de woonomgeving;

Overwegende dat het tankstation gelegen is langs een drukke verbindingsweg en geen belemmering zal vormen voor een vlotte verkeersafwikkeling;

Overwegende dat na de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 24 september de exploitant de mogelijkheid heeft gekregen om tegen 9 oktober 2001 zijn milieuvergunningsaanvraag beter te motiveren met betrekking tot de externe veiligheidsrisico's en van het aspect fauna en flora (ligging in EG vogelrichtlijngebied);

Overwegende dat op de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 9 oktober 2001 werd vastgesteld dat de studie van 3 oktober 2001 voor wat betreft de risico's voor de natuur als volwaardig kan worden beschouwd; dat met betrekking tot de veiligheidsrisico's de exploitant in zijn aanvullend schrijven van 4 oktober 2001 nog altijd onvoldoende aantoonde dat de LPG-houder met bijhorende brandstof verdeelinstallatie voldoende waarborgen biedt om de externe veiligheidsrisico's te voorkomen of te beperken;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt behalve voor de volgende onderdelen van de aanvraag :

- de carwash,
- een LPG-tank,
- een grondwaterwinning".

2.7. Bij besluit van 23 juli 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem is aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een tankstation met luifel en reclamepaneel. Bij 's Raads arrest nr. 103.001 van 29 januari 2002 is de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormelde stedenbouwkundige vergunning bevolen;

3. Gegrondheid van de vordering

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Ernstig middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de partijen aangaande het eerste middel van het verzoekschrift de volgende argumenten aanbrengen :

3.1.1.1. De verzoekster voert in haar **eerste middel** o.m. aan :

“Genomen uit, de schending van artikel 5 en 19 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Inrichtingsbesluit), de bestemming landelijk woongebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest, de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel (...) 52,3° b van het Vlarem I.

Doordat, de vergunning wordt verleend voor de exploitatie van een tankstation in een landelijk woongebied.

Terwijl, handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf slechts toelaatbaar zijn in een woongebied op voorwaarde dat deze taken bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening, en de vergunning de motieven hiervoor dient aan te duiden.

En doordat, de vergunning geen gemotiveerde beslissing over de over deze problematiek geuite bezwaren bevat.

Terwijl de vergunning een gemotiveerde beslissing over de geuite bezwaren dient te bevatten.

(...)

TOELICHTING

Luidens artikel 5 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Inrichtingsbesluit) zijn de woongebieden bestemd voor wonen, handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in daartoe aangewezen gebieden moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De gewestplanvoorschriften hebben verordenende kracht. Een vergunningverlenende overheid dient, zelfs in het kader van een milieuvergunningsaanvraag, te onderzoeken of de aanvraag niet in strijd is met deze voorschriften.

Volgens de vaste rechtspraak van uw Raad dient de vergunningverlenende overheid te onderzoeken of de aangevraagde werken en handelingen bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, alsook dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Dit onderzoek moet blijken uit de motivering van de beslissing.

In casu is dit niet gebeurd.

De diverse adviesinstanties beperken hun onderzoek tot de vaststelling dat een benzinestation in overeenstemming is met het landelijk woongebied. Ook de bestreden beslissing gaat hier niet nader op in.

Het middel is alleen al daarom ernstig.

In zoverre er gewezen wordt op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning kan worden gesteld dat deze specifiek om deze reden werd geschorst door uw Raad.

Bovendien kan worden opgemerkt dat deze problematiek door de verzoekende partij is opgeworpen in haar beroepschrift. Luidens artikel 52, 3° b van het Vlarem I dient de beslissing van de minister een gemotiveerde beslissing over de bezwaren te bevatten.

Ook om die reden is het middel ernstig.

(...)”.

3.1.1.2. De verwerende partij antwoordt hierop in haar nota :

“II.1.1. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing de artt. 5 en 19 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen schendt, alsook de bestemming woongebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest en de artt. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artt. 21 § 2 en 52 3° b van het Besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna Vlarem I).

De verzoekende partij meent meer bepaald dat het tankstation in casu niet kon worden vergund gezien zijn ligging in het daar aanwezige landelijk woongebied. Zij meent bovendien dat de vergunningsbeslissing ter zake niet afdoende werd gemotiveerd.

De verwerende partij gaat niet akkoord met de stelling van de verzoekende partij.

II.1.2. De verwerende partij gaat uiteraard met de verzoekende partij akkoord wanneer zij opmerkt dat milieuvergunning kan geweigerd worden wegens een planologische onverenigbaarheid.

De aan de orde zijnde inrichting is gelegen in een landelijk woongebied. Een landelijk woongebied sluit ex art. 5.1.0 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (K.B. gewestplannen) de vergunning van een tankstation als vorm van handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf niet a priori uit.

Het K.B. gewestplannen vereist enkel dat een dergelijke inrichting verenigbaar moet zijn met de onmiddellijke omgeving.

- II.1.3. De verzoekende partij beweert dat de verwerende partij deze verenigbaarheid niet onderzocht noch afdoende gemotiveerd heeft. Uit de bestreden beslissing, in haar geheel beschouwd, blijkt weldegelijk op een afdoende manier waarom het kwestieuze tankstation verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

In de bestreden beslissing wordt de inrichting gesitueerd ten aanzien van de andere bestemmingsgebieden. Daarnaast wordt het perceel van inrichting gesitueerd ten aanzien van de directe omgeving. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat er in een straal van 100 meter zich een 15-tal woningen bevinden. Bovendien wordt er gewezen op het feit dat de inrichting paalt aan een drukke gewestweg. De bestreden beslissing wijst er ook op dat het afvalwater geen probleem vormt gezien (...) er een KWS-afscheider met coalescentie-afscheider geplaatst moet worden.

De bestreden beslissing motiveert ook dat het tankstation, zoals deze wordt toegelaten in de vergunning, in overeenstemming is met de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Na al deze elementen in acht te hebben genomen heeft de verwerende partij geoordeeld dat de inrichting verenigbaar is met de omgeving die bestemd is als een landelijk woongebied.

- II.1.4. Daarbij dient verder opgemerkt te worden dat de verwerende partij ter zake een discretionaire bevoegdheid heeft die slecht(s) marginaal kan worden getoetst. Gezien de verwerende partij de verenigbaarheid met de omgeving op alle punten heeft onderzocht en tot de verenigbaarheid heeft besloten werd aan de motiveringsplicht voldaan.

Bovendien is het klaar dat de beslissing van verwerende partij een beslissing ingevolge een administratief beroep betreft, het betreft geen jurisdictionele beslissing.

De verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen opgelegd door de Wet der Motivering Bestuurshandelingen is niet gelijk te stellen met de verplichting tot motivering van de jurisdictionele beslissingen, die door de Grondwet is voorgeschreven. Zo is een bestuur niet verplicht alle door de partijen aan-gevoerde feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden, terwijl een rechter dit wel moet doen. Het bestuur moet bijgevolg -behoudens andersluidende bepalingen- niet elk bezwaar tegen bijvoorbeeld een onteigening, een bouwvergunning, een milieuvergunning, een onbewoonbaarverklaring, een tuchtstraf, een afdanking wegens beroepsoneerlijkheid, het ontnemen van een bepaalde functie, enz., weerleggen. Het volstaat dat de determinerende motieven voor het besluit worden aangeduid, m.a.w. dat de motivering op zichzelf afdoende is. (OPDEBEECK, I. en COOLSAET, A., 'Formele motivering van bestuurshandelingen', in Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1999, 159). De verzoekende partij wijst er dus terecht op dat zij (de) verenigbaarheid met de ruimtelijke ordening in haar beroepsschrift heeft uitgewerkt. De motiveringsplicht gaat evenwel niet zover dat dit argument apart en uitvoerig dient te worden behandeld. Het feit dat uit de

beslissing in haar geheel afdoende blijkt dat de inplanting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving volstaat”.

3.1.1.3. De **tussenkomen**de partij stelt dat de gemotiveerde beoordeling van de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften blijkt uit het advies van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen;

3.1.2. Bespreking

Overwegende dat de argumenten van de partijen als volgt worden beoordeeld :

3.1.2.1. In het bestreden besluit wordt gewezen op de ligging van de inrichting “deels in woongebied met landelijk karakter (een 50 meter diepe strook vanaf de weg) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 november 1978”.

Met betrekking tot de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten van de vergunningsaanvraag wordt overwogen dat “de exploitatie van de inrichting (...) enerzijds verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, voor het gedeelte van de inrichting gelegen in het woongebied met landelijk karakter en anderzijds onverenigbaar voor het gedeelte van de inrichting gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied”.

3.1.2.2. Luidens artikel 5.1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen zijn woongebieden bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Verder bepaalt dat artikel:

“Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving”.

Luidens artikel 6.1.2.2, van hetzelfde koninklijk besluit zijn woongebieden met een landelijk karakter bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

Het bestemmingsvoorschrift van artikel 6.1.2.2, houdt een nadere aanwijzing in voor bepaalde woongebieden. Daaruit volgt onder meer dat de tweede voorwaarde vervat in artikel 5.1.0, van meervermeld besluit met betrekking tot de verenigbaarheid van de bedrijven, voorzieningen en inrichtingen met de onmiddellijke omgeving, ook geldt in woongebieden met een landelijk karakter.

3.1.2.3. Uit de gehele motivering van het bestreden besluit blijkt dat de vergunningverlenende overheid bijna uitsluitend oog heeft gehad voor de argumenten die de exploitant in zijn beroepschrift had aangevoerd tegen het niet vergunnen in eerste aanleg van de LPG-installatie.

Daarnaast wordt in het bestreden besluit ook uitvoerig aandacht besteed aan de milieu-effecten die de inrichting kan hebben op het natuurreservaat “de Demerbroeken”, het vogelrichtlijngebied “Demervallei” en het habitatrichtlijn-gebied “Demervallei ten oosten van Aarschot”.

3.1.2.4. Met betrekking tot de uit artikel 5. 1.0 van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972 voortvloeiende verplichting om de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving te onderzoeken, valt de motivering van het bestreden besluit daarentegen bijzonder mager uit.

In het bestreden besluit wordt weliswaar vastgesteld dat “zowel op het linker als het rechter aanpalend perceel een woning op circa 3 m van de perceelsgrens staat”, dat “zich binnen een straal van 100 m zo’n 15 woningen bevinden” en dat “de exploitatie gevestigd zal worden in een kleine groep landelijke woningen volledig omringd door een uitgestrekt natuurgebied”.

Die vaststellingen blijken echter deel uit te maken van een bredere motivering waarin de externe veiligheidsrisico’s van de aanvraag en meer in het bijzonder van de aangevraagde LPG-installatie worden onderzocht en hebben als dusdanig geen uitstaans met de stedenbouwkundige toetsing van de aanvraag.

Bovendien blijkt op het eerste gezicht uit die beschrijving niet hoe de overheid ertoe is kunnen komen te stellen dat in die omgeving een tankstation kan worden ingepast.

3.1.2.5. Een zorgvuldige motivering van de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving was op het eerste gezicht des te meer aangewezen nu in het beroepschrift dat de verzoekende partij heeft ingediend tegen de in eerste aanleg genomen beslissing over de ingediende milieuvergunningsaanvraag gewezen werd op de “bijzondere ligging” van het tankstation te midden van “een kleine groepering landelijke

woningen” in een (onmiddellijke) omgeving “die uitsluitend bestaat uit vrijstaande woningen, met uitsluiting van elk ander gebruik” en op de uit artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972 voortvloeiende verplichting van de vergunningverlenende overheid om de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving te onderzoeken.

Het middel is dus ernstig;

3.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen aangaande de tweede schorsingsvoorwaarde als volgt kunnen worden weergegeven :

3.2.1.1. Samengevat voert de verzoekster aan dat zij vlak naast de vergunde inrichting woont, dat één van de bevoorradingspompen gelegen zal zijn op amper 15 meter van haar terras en op een tiental meter van haar slaapkamer, en dat haar woongenot, gelet op de nabijheid van de inrichting, aangetast zal worden door geluidshinder (zowel overdag als ‘s nachts), lichtvervuiling, verkeershinder en geurhinder.

3.2.1.2. De verwerende partij wijst erop dat de overeenstemmende bouwvergunning door de Raad van State geschorst werd bij arrest nr. 103.001 van 29 januari 2002, dat voormeld schorsingsarrest tot gevolg heeft dat krachtens artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet de bestreden milieuvergunning reeds van rechtswege geschorst is, dat de schorsing van de milieuvergunning, zonder de uitslag van het annulatieberoep tegen de bouwvergunning af te wachten, zou leiden tot een “onoplosbare patsituatie”, dat de door de verzoekster aangevoerde nadelen nagenoeg allemaal voortvloeien uit de bouwvergunning, dat de verzoekster er zelf voor gekozen heeft om haar slaapkamer op het gelijkvloers in te richten, dat die vrije keuze niet mag aangegrepen worden om “erfdienstbaarheden” op te leggen, en, ten slotte, dat geenszins wordt aangetoond dat de beweerde lawaai-, licht- en verkeershinder in vergelijking met de reeds bestaande toestand zo toeneemt dat ze onmogelijk tijdens de duur van een gewone annulatieprocedure kan worden gedragen.

3.2.1.3. In het verzoekschrift tot tussenkomst wordt ontkend dat de exploitatie van de inrichting aanleiding zal geven tot hinder die aangemerkt kan worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekster.

De tussenkomende partij betoogt ter zake :

- “1. De ligging van de woning van de verzoekende partij ten opzichte van de vergunde inrichting.
De woning is gelegen aan de drukke doorgangsweg Averbode-Zichem, zonder enige afscherming ten opzichte van het doorgaande verkeer, in een lichte bocht.
Het enige groen van haar perceel dient in het belang van algemeen nut verwijderd te worden.
In de bouwvergunning is o.a. zijdelings voorzien in een aanplanting, die inderdaad het zicht van verzoekster op de doorgangsweg en de parking voor het gebouw zal wegnemen.
Door deze groenaanleg ontstaat voor de verzoekster wel de mogelijkheid in intimiteit van haar terras te kunnen genieten. Ook zal in de nabijheid van haar woning een stukje groen te zien zijn, waardoor het verlies van de enige boom ruim gecompenseerd wordt .
De geplande pomp aan de zijde van verzoekster is inderdaad voorzien van verdeelslangen voor twee producten, waaronder petroleum.
Er dient opgemerkt dat brommers niet op petroleum kunnen rijden, maar wel op “2-tact”. Hierin is in de vergunningsaanvraag niet voorzien.
2. Bijzondere omstandigheden in hoofde van de verzoekende partij.
Wij gunnen verzoekster een lange, rustige oude dag.
- 3.1. Lawaaihinder
In de beschrijving van de lawaaihinder wordt juist niet gezegd dat de ‘klanten elkaar toeterend van de baan zullen rijden en zich ruziënd van een verdeelslang zullen verzekeren om goedkoop te kunnen tanken’. Realiteit is dat dit tankstation, met een compleet nieuwe uitrusting, een gekende activiteit met een normaal aanvaardbare hinder, zal werken.
Om echter meer te bieden dan vele andere stations is er voorzien in ruime groenstroken en in een georganiseerde rijrichting op het terrein zelf, waardoor automatisch discipline en rust ontstaat.
- 3.2. Lichthinder
De MER-deskundige, en niet verzoekster, heeft aanbevolen na 22 uur de verlichting te minderen.
Dit zal zonder meer gebeuren, al is een beperkte verlichting noodzakelijk voor de uitbating en de veiligheid.
Er dient namelijk voldaan te worden aan alle artikelen van Vlare II, hoofdstuk 4.6., zelfs zonder dat dit expliciet in een vergunningsbesluit moet opgelegd worden.
De koplampen van de tankende voertuigen zullen, gezien de verplichte rijrichting, van de woning van verzoekster weg schijnen.
- 3.3. Verkeershinder : verkeer zal trager verlopen.
- 3.4. Geurhinder
Bevoorrading gebeurt aan de andere zijde van het gebouw, met aangepaste ontluchtingen. Voor benzine is er bij leveren én tanken voorzien in damprecuperatie, om geur te voorkomen.
Deze nadelen kunnen moeilijk als ernstig beschouwd worden”;

3.2.2. Bespreking

Overwegende dat de bovenstaande argumenten als volgt worden beoordeeld :

3.2.2.1. Het feit dat de op de betrokken inrichting betrekking hebbende stedenbouwkundige vergunning door de Raad van State geschorst werd in haar tenuitvoerlegging heeft niet tot gevolg dat de bestreden milieuvergunning thans zonder rechtsgevolgen is. Die rechtsgevolgen kunnen zich concreet manifesteren zodra een einde wordt gesteld aan de tijdelijke opschorting van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning.

3.2.2.2. In weerwil van de argumenten van de verwerende en de tussenkomen-de partijen, moet in redelijkheid worden aangenomen dat de exploitatie van een tankstation palend aan verzoeksters perceel voor deze laatste dermate hinderlijk is, dat van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden gewaagd.

Bovendien vloeien geur-, geluids- en verkeershinder, evenals lichtvervuiling, wel degelijk op de eerste plaats voort uit de exploitatie van de inrichting, en niet uit de stedenbouwkundige vergunning.

Ook de tweede schorsingsvoorwaarde is dus vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van René VAN ESPEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 december 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 21 juni 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende, eensdeels, het verlenen aan René VAN ESPEN van de vergunning voor de exploitatie van een tankstation, gelegen aan de Ernest Claesstraat 113 te Scherpenheuvel-Zichem, en, anderdeels, weigering van de

vergunning om op dezelfde locatie een car-wash, een L.P.G.-station en een grondwaterwinning te exploiteren, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit integraal wordt bevestigd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.